# خلاصه مقالات

## پانزدهمین کنفرانس سراسری
## و سومین کنفرانس بین المللی
# زیست شناسی

29-31 مرداد ماه 1387- دانشگاه تهران

www.iranbioconference.com

Iranian Biological Society
The 15th Iranian
& 3rd International
Conference of Biology

انجمن زیست شناسی ایران
پانزدهمین کنفرانس سراسری
و سومین کنفرانس بین المللی
زیست شناسی ایران

به نام خداوند بخشنده مهربان

گواهی می شود:

جناب آقای علی معراجی

در پانزدهمین کنفرانس ملی و سومین کنفرانس بین المللی زیست شناسی ایران، که در تاریخ ۲۹ الی ۳۱ مردادماه ۱۳۸۷ در دانشگاه تهران برگزار شد، با ارائه مقاله شرکت داشته اند.

رئیس کنفرانس
دکتر حسن ابراهیم زاده

دبیر کنفرانس
دکتر علی فرازمند

دبیرخانه کنفرانس: تهران، خیابان انقلاب، دانشگاه تهران، پردیس علوم، دانشکده زیست‌شناسی
Conference Secretariat: School of Biology, University of Tehran, P.O.Box: 14155-6455 Tehran, Iran
www.iranbioconference.com

## ۶۰۲ تشریح برگچه و راشی در گونه های ایرانی جنس گلسرخ به عنوان ابزاری تاکسونومیکی

**نرگس فاطمی ، فریده عطار ، محمد حسین عصاره، احمد قهرمان، بهنام حمزه**

در این تحقیق برگچه و راشی در۱۴ گونه ایرانی جنس گلسرخ متعلق به ۲ زیر جنس و ۴ بخش مورد تشریح مقایسه ای قرار گرفته است. گونه های مورد بررسی شامل *R. persica, R. beggeriana, R. webbiana, R.muschata, R. canina, R.elymaitica, R. pimpinellifolia,R . hemisphaerica, R. boissieri, R.orientalis , R. iberica, R. pulverulemta, R. Foetida R. Villosa* بر اساس مطالعات مرفولوژیکی جنس، ۸ گروه یا فرم در گونه *R. canina* تشخیص داده شد. از بین آنها، ۵ گروه مورد مطالعه تشریحی نیز قرار گرفتند که اختلافاتی را نیز در ساختار تشریحی نشان دادند است . از میان صفات ۴۸ صفت انتخاب شده فقط ۱۷ صفت به عنوان صفات ثابت بین گونه ای در جدا سازی گونه ها دارای ارزش تاکسونومیکی می باشد مانند: فیبر، تعداد ردیفهای پارانشیم نردبانی، زاویه بین دو نیمه پهنک، پارانشیم اسفنجی، شکل راشی، شکل گوشک ها و فاصله بین دو گوشک. بنا بر این بر اساس این مطالعه، صفات تشریحی می تواند اطلاعات با ارزشی در جدا سازی گونه ها از یکدیگر فراهم نماید.

## ۶۰۳ بررسی پراکنش و چگونگی گسترش بامبو در استان گیلان

**علی معراجی[۱]، طوبی عابدی[۲]، حمیدرضا مسکنی جیفرودی[۳]**. *۱.پژوهشگر پژوهشکده محیط زیست جهاددانشگاهی، ۲.پژوهشگر پژوهشکده محیط زیست جهاددانشگاهی، ۳.پژوهشگر پژوهشکده محیط زیست جهاددانشگاهی*

بامبو سریع الرشدترین گیاه سیاره زمین است بطوریکه می توان رشد آن را دید. این الگوی رشد سبب شده تا در حداقل زمان قابل بهره برداری و دسترس باشد. دامنه ارتفاع آن از اندازه مینیاتوری (خیلی کوچک) تا بلند به ارتفاع ۶۰ متر است، عاملی حیاتی در ایجاد تعادل اکسیژن و دی اکسید کربن جو، جانشینی عالی برای چوب، منبع طبیعی پایدار با کاربرد چندمنظوره و دوره رشد کوتاه، عاملی مهم و حیاتی در اقتصاد (مصارف چوبی، خوراکی، صنایع دستی، علوفه ای، دارویی، اگروفارستری و غیره)، ماده ساختاری ضروری در معماری مقاوم به زلزله و بسیاری از موارد دیگر از مزایای آن می باشد. بامبو بیش از یک قرن است که به کشور ایران وارد و در استان گیلان کشت و توسعه یافته است. امروزه این گیاه بصورت پراکنده و در مساحت های مختلف در اکثر آبادی های استان کشت شده است که شامل ۹ گونه بوده و عبارتند از: *Bambusa ventricosa* ،*Indocalamus latifolius* ،*Phyllostachys aurea* ،*Phyllostachys decora* ،*Phyllostachys nigra* ،*Phyllostachys pubscence* ،*Phyllostachys viridis* ،*Sasaella masamuneana* و *Simiarundinaria fastusa*

بامبوها به دلیل داشتن ویژگیهای خاص اکولوژیکی نسبت به وضعیت اقلیمی بسیار حساس هستند، با توجه به اطلاعات اقلیمی این استان، شهرهای آستارا، تالش، رضوانشهر، ماسال، فومن، صومعه سرا، انزلی، رشت، لاهیجان، آستانه و لنگرود و بخشهایی از شفت، سیاهکل، املش، رودسر و منجیل با میانگین ماهیانه بارندگی ۱۶۰-۶۰ میلیمتر، میانگین حداقل دمای ماهیانه ۱۵-۱۱ درجه سانتیگراد، رطوبت نسبی ۹۵-۸۰ درصد و میانگین ساعات آفتابی ۱۸۰-۱۴۰ ساعت، برای کاشت بامبو مناسب هستند. گونه های مذکور را می توان در اراضی کم بازده، حاشیه رودخانه ها، مناطق شیبدار و در معرض خطر فرسایش، کنار جاده ها، بزرگراهها و جنگل های مخروبه این استان کاشت.

## ۶۰۴ استفاده از مارکرهای زیستی (بیومارکرها) در بررسی روابط بین تاکسون‌های بخش *Hololeuce* از جنس *Astragalus*. L در ایران

**آفاق یاوری**.- *دانشگاه پیام نور مرکز تویسرکان*

بخش *HoloLeuce* متعلق به زیر جنس *Cercidothrix* (واجد کرک‌های دوشاخه)، جنس *Astragalus* L. و تبار Galegeae از زیر تیره Papilionoideae و تیره Fabaceae می باشد. قسمت اعظم گونه‌های بخش *Hololeuce* در بالاتر از ۳۶ درجه عرض شمالی در ایران پراکنده‌اند. مرکز تنوع این بخش قفقاز و نواحی غربی آناتولی ترکیه است. پراکنش وسیع این بخش در ارمنستان، آذربایجان، گرجستان و ترکیه نیز نشان‌دهنده این ادعاست. گستره ارتفاعی بخش در ایران از ۸۰۰ (گرگان: مراوه تپه) تا ۳۵۰۰ (کلاردشت: کوه تخت‌سلیمان) متر می‌باشد. نزدیک‌ترین بخش به این بخش، بخش *Onobrychoidei* است. جهت بررسی روابط بین تاکسونهای این بخش از بیومارکرهای مورفومتری، آناتومی و میکرومورفومتری دانه گرده و دانه بذر استفاده شد. بررسی های مورفومتری منجر به تشخیص سه گروه مجزا در بین گونه های این بخش شد که بررسی های آناتومی نیز این سه گروه را را تأیید می‌کند. گروه اول شامل گیاهانی با فرم رویشی کوتاه و میوه‌های واجد کرک‌های کوتاه و سفیدرنگ، گروه دوم شامل گونه‌هایی است که پوشیده از کرک‌های نقره‌ای ابریشمی، گیاهان گروه سوم همه پوشیده